A°. 1808. N°. 34.

KONINKLIJKE COURANT.

Dingsdag den 9 Februarij.

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officiëel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres van *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht*.

HOLLAND.

UTRECHT *den 8 Februarij.*

De Koninklijke Garde, de Jagers en de Grenadiers, zijn voorleden Vrijdag, gezamentlijk, des morgens om half acht uren, van hier naar de Amersfoortsche Heide, bij de Krakeling, gemarcheerd, gevolgd van de Kurassiers, Husfaren en rijdende Artillerie, en hebben aldaar, ongeacht het den geheelen dag een zeer storm- en regenächtig weder was, hunne manœuvres, in de beste orde, onder kommando van den Kolonel *Schmitt*, verrigt; vervolgens zijn dezelve door Zijne Excellentie den Heer Generaal *Taraire* geïnspecteerd, waarna zij naar deze stad zijn geretourneerd. De troepen uit Amersfoort, Woerden, Gouda en Oudewater, gepasseerden Donderdag alhier binnengekomen, zijn Zaturdag morgen weder naar hunne respective garnizoen-plaatsen vertrokken.

FRANKRYK.

PARYS *den 4 Februarij.*

Z. M. de Keizer en Koning heeft Mejufvrouw *Tascher*, bloedverwante der Keizerin, en echtgenoote van den regerenden Prins van Ahremberg, tot den rang van Prinses verheven.

Volgens afkondiging van den Hoofd-Commissaris der Marine te Bordeaux, is, op bevel van Z. M., beslag gelegd op alle Sardinische schepen in de havens des Rijks, en moet op alle schepen, van of naar Sardiniën varende, jagt gemaakt worden.

Op de aanspraak des Konings van Engeland in het Parlement (*zie dezelve in de Kon. Courant van gister*,) heeft de Moniteur, even als te voren op de Engelsche Verklaring tegen Rusland, hoogst belangrijke en gegronde aanmerkingen publiek gemaakt. De eerste dier aanmerkingen betreft de beschuldiging, dat Frankryk de Portugeesche en Deensche vloten tegen Engeland wilde bezigen; zij luidt aldus:

Dit gezegde herinnert ons de beruchte boodschap van den 7 Maart. Toen wilde men den vrede breken; thans wil men den oorlog voortzetten; toen verzon men grieven, thans verzint men die op nieuw. Het is op deze wijze dat de Ministers den spot drijven met dat Parlement van Groot-Brittannië, dat geene garantie, geene onafhankelijkheid meer bezit, dat eertijds de Ministers veranderde en wegjoeg, doch het geen thans door de Ministers naar willekeur wordt veranderd en weggejaagd. Men twijfelt, of het zich meer vernederd moet achten, door het misbruik, 't geen zij van hunne magt durven maken, dan wel door de taal, die zij tegen het zelve durven voeren. En waarlijk, is 'er iets belagchelijker, dan die groote belangneming, die zij willen dat het stelle in eene verrigting, die ten oogmerk had, om *Portugals vloten* in veiligheid te stellen! die *vloten* van Portugal bestonden in tien slechte linieschepen: vier daarvan zijn in de magt van Frankryk gebleven, en zes hebben, in den ellendigsten toestand, zonder proviand, den Prins van Brasiliën verzeld. Frankryk zou geene twee battaillons in beweging gebragt hebben, om zich van die *vloten* meester te maken; maar het was Lissabon, het was Oporto, het waren die groote stapelplaatsen van den Britschen handel, die het voor de Engelschen wilde sluiten. Het is daarin geslaagd, en het hof van Lissabon, dat in alle deszelfs handelingen alleen ten doel had, om Engeland onderdanig te blijven en Frankryk te bedriegen, is het slagtöffer zijner eigene kunstenarijën geworden.

Van de Deensche vloot zullen wij niet spreken. De daad, ten haren opzigte gepleegd, is reeds beöordeeld; geheel Europa en de Engelschen zelven hebben daar over uitspraak gedaan.

Omtrent de uitdrukking, dat het hof van Portugal door zijn gedrag regt verworven heeft op Engelands vertrouwen en bescherming, zegt de Moniteur:

De grootmoedigheid van het Engelsch gouvernement vertoont zich hier in al haar daglicht, en praalt met haren volsten luister. Op het oogenblik zelf, dat de Prins van Brasiliën zijn land aan Engelands begeerte opöffert, vermeesteren de Engelschen, met openbaar geweld, het eiland Madera. Op het oogenblik zelf, dat zij voorgeven den Prins van Brasiliën met hunne noodlottige bescherming te dekken, geven zij eene verklaring in het licht, die hem met schande overlaadt. Zij maken de dubbelhartigheid van 's Prinsen gedrag openbaar; zij sluiten hem voor altoos allen weg tot verzoening met Frankryk. Deze handelwijze voegt noch aan de waardigheid van het Engelsch volk, noch aan het mededogen, 't welk men aan het ongeluk verschuldigd is.

Op de uitdrukking, dat de Koning van Engeland de voorzienigheid smeekt voor het welgelukken van 's Prinsen overtogt naar Brasiliën, laat de Moniteur volgen:

Aangezien Z. Britsche M. de goddelijke voorzienigheid met zoo veel ijver smeekt ten behoeve van een katholiek Prins, mag men hoopen, dat de goddelijke voorzienigheid hem even menschelijke gevoelens zal inboezemen voor de drie millioenen katholieken, die zijne onderdanen zijn, die men in zijnen naam vervolgt, en op welken reeds zoo lang eene kwelling en vervolging drukt, van welken de hedendaagsche geschiedenis geen voorbeeld oplevert.

Z. Britsche M. verheugt zich verder *over het vooruitzigt van de vestiging zijns bondgenoots in de nieuwe wereld, met eene vermeerdering van magt en luister*. En van waar zal die vermeerdering van magt en luister komen voor een voortvlugtig Vorst, die drie millioenen zijner onderdanen, het vaderland zijner voorouders, een der schoonste landen, der schoonste havens, der schoonste hoofdsteden van Europa verlaat, om te gaan heerschen over 800 000 Europeanen, die in uitgestrekte woestijnen verspreid zijn? Indien hier in geene wreede bespotting ligt, we schen wij den Koning van Engeland insgelijks eene zulke *vermeerdering van magt en luister*. Hij kieze of Oost- of West-Indiën; wij gelooven niet, dat Frankryk voornemens zij zich daartegen te verzetten. Is het mogelijk, dat men eenen Souverein met zoo weinig waardigheid doe spreken?

Op het nogmaals herhaalde voorgeven, dat Engeland Ruslands bemiddeling niet geweigerd heeft, leest men het volgende:

De *bemiddeling* is niet alleen *geweigerd*; het aanbod daarvan is in Koppenhagens bombardement *verbrand*; in die schanddaad, gepleegd op het oogenblik zelf, dat Ruslands bemiddeling aangeboden was, en het eenig antwoord, op dit aanbod gegeven.

Het vermelden van 's Konings eisch, tot mededeeling der gronden van onderhandeling, wordt in dezer voege beantwoord:

Het laatste gedeelte dezer uitdrukking verdient geen antwoord. Ruslands nota gaf te kennen, dat de bemiddeling aangeboden werd tot eenen vrede, op billijke en vereerende grondslagen. Men zal wat lager zien, dat Z. Britsche Majesteit niet anders wil onderhandelen, dan op *den grondslag eener volkomene gelijkheid*, en zoodanig is de grondslag van eenen billijken en vereerenden vrede, en zoodanig was de onderhandeling, die in het vorig jaar heeft plaats gehad. Indien dit zoo is, waarom dan, mag men vragen, hebben wij geenen vrede? Omdat het Londensch kabinet in handen is van lieden zonder braafheid, die de grondbeginselen van eenen altoosdurenden oorlog openbaar aangenomen, aangekondigd en staande gehouden hebben.

Op het geen ten aanzien der afbreking van gemeenschap met Oostenryk en Pruissen gezegd wordt, maakt de Moniteur de navolgende aanmerking:

'Er is iets geheimzinnigs in deze uitdrukking, 't welk alleen door Oostenryk kan opgehelderd worden. Of de Ministers Zijner Britsche Maj. doen aan hetzelve geene waarheid spreken, en verbergen voor het Parlement, zoo als zij voor den Koning zelven verborgen zouden hebben, de nota van Oostenryk, die eensins niet minder uitdrukkelijk, niet minder krachtig van redenering is dan die van Rusland; of wel, en dit zouden wij niet gaarne gelooven, de Minister van Oostenryk heeft de bevelen van zijn hof niet uitgevoerd. In het een en ander geval is men hieromtrent in Frankryk beter onderrigt dan in Engeland; want men weet stellig, dat Oostenryk, Zijne Britsche Maj. uitnoodigende, om met de vreede ter zee in onderhandeling te treden, vooräf, als blijk van deszelfs gezindheid daartoe, gevorderd heeft, dat Engeland volkomenlijk terugkwame op de vijandelijke maatregelen, tegen de Deenen genomen, dat hun de vloot hun terug gegeven, dat Koppenhagen weder gebragt wierde in den zelfden staat, waarin het vóór den aanval was, en dat, zonder deze volledige voldoening, het niet mogelijk was, voortaan eenige betrekking te onderhouden met een gouvernement, 't welk ongetergd en koelbloedig de geheiligdste zaken durfde aanranden. De hoon aan de Oostenrijksche vlag gedaan, een natuurlijk gevolg van het geen de Engelschen hunne zee-wetten noemen, vormde Oostenrijks tweede grieve.

Voorts wordt ten aanzien der Oostenrijksche nota's gezegd:

Indien men zich in deze nota's geene vergetelheid veroorlooft, zal men daarin de verklaring van Oostenryk vinden; vindt men die daarin niet, dan hebben wij niets te zeggen: het behoort aan Oostenryk, de oorzaken dier weglating te beöordeelen.

Op de verzekering, dat Frankryk aan Turkyën vijandig is, wordt het navolgende aangemerkt:

Dus is dan Frankryk de vijand der Porte. Het is dus Frankryk, het geen met geweld de Dardanellen is doorgezeild; het is Frankryk, 't welk de overlevering der kasteelen aan die zee-engte geëischt heeft; het is Frankryk, 't welk Alexandriën verrast, en troepen in Egypten aan wal heeft gezet. Zulk een gezegde in Z. Britsche M. mond leggende, hebben de Ministers de gevolgen niet voorzien, welken men daar uit tegen hun kon afleiden: zij hebben niet gezien, dat zij al het onvoorzigtige hunner staatkunde aan den dag legden; dat zij vermoeden deden opvatten omtrent de gevolgen dier gewaande vijandschap van Frankryk tegen de Porte, niet in Europa, maar in Azia, niet aan den Donau en de Dardanellen, maar aan den Euphraat en den Indus. Zij zeggen, dat Frankryk even zeer de

vijand van de Porte is, als van Engeland: zij hebben gezegd, dat Rusland de vriend der Porte niet is; laten zij dan nu ook nog zeggen, welke middelen zij hebben, om tegen Frankryk en Rusland, niet den Donau en de Dardanellen, maar den Euphraat en den Indus te verdedigen. Gij hebt het gevaar aangewezen, gij zijt voor de gebeurtenis verantwoordelijk. Indien 'er in het Londensch Kabinet één man was als Lord *Grenville*, en men mag hem aanhalen, want hij is alhars van geene partijdigheid voor Frankryk verdacht; indien 'er in dat Kabinet één man was, in staat om de toekomst te voorzien, zou hij in deze uitdrukking alléén het voorgevoel van de verhietiging der Engelsche magt ontwaar geworden zijn. Dus ontsnapte reeds vroeger zelfs aan den minst doordenkenden niet, dat Pruisens aanval den scheidsmuur der Elbe, die Engeland zoo voordeelig was, vernietigen zou. Ieder verstandige wist, dat Pruissen Frankryk niet weerstaan kon, en Engeland had slechts één woord noodig om Pruisen te redden. Lord *Lauderdale*, wien wij verre zijn van te prijzen, voorzag deze uitkomst. Doch het bevel der Voorzienigheid, 't welk over dit halfrond veranderingen gebood, die boven alle menschelijke wijsheid waren, gedoogde niet, dat Engeland den vrede maakte, en de garantie der Elbe werd voor altoos vernietigd. Het is hier de gelegenheid, om deze waarheid optegeven, dat Oostenryks nederlagen aan Engeland onverschillig waren. Van Weenen meester wordende, konden de Franschen alleen de haven van Triest voor de Engelschen sluiten. Meester van Berlyn, voerden de Franschen den regelregtsten en gevaarlijksten oorlog tegen Engeland. Niet alleen was die waarheid aan uwe voorouders bekend, maar zij was de gemeenzaamste hunner politieke kundigheden. Na zoo onverschillig omtrent Pruisens lot geweest te zijn, zijt gij zulks even zeer omtrent het lot der Porte, en ondertusschen, wie zal de Porte verdedigen, indien *Frankryk niet minder de vijand is van het Ottomannisch rijk dan van Groot-Brittannië.*

Ten aanzien der verpligtingen, welken de Minsters jegens den Koning van Zweden erkennen te hebben, zegt de Moniteur:

Z. Britsche Maj., indien men de taal gelooven moet, die de Ministers hem in den mond leggen, altoos door eene edele deelneming in het lot zijner bondgenooten bezield, wil dan aan den Koning van Zweden dezelfde voordeelen als aan den Prins van Brasiliën verzekeren, namelijk *eene nederzetting in de nieuwe wereld, met eene vermeerdering van magt en luister.* Indedaad, hij belooft dien Vorst eene kolonie, ón bij deszelfs West-Indische bezitting St. Barthelemi te voegen. Alles blijft, in het sijstema van het Engelsch bestuur, zich gelijk; want voorzeker vermeent het niet de middelen te bezitten, om Zweden voor de vijandschap van Rusland, Denemarken en Frankryk te behoeden. Nogtans bezat het daartoe één middel, den vrede namelijk; het heeft dien verworpen. Ondertusschen zeggen de Ministers, dat zij Zweden door een subsidie te hulp zullen komen. Een subsidie zal noch de eer, noch de kroon des Konings van Zweden redden; en wanneer Rusland meester van Stockholm zal zijn, welk voordeel zal dan daar uit ook voor Z. Britsche Maj. ontspruiten? Men moet het herhalen; wanneer eene gebeurtenis door de raadsbesluiten der voorzienigheid bepaald is, kan geen menschelijk vermogen zich daartegen verzetten. Engeland moest dus den vrede weigeren.

Een weinig verder zeggen de Ministers, dat de oogen van Europa en van geheel de wereld op het Britsche Parlement gevestigd zijn. De Moniteur antwoordt hierop:

De oogen van Europa en van de wereld zijn niet op het Britsche Parlement gevestigd, maar op het Londensch Kabinet; en Europa en de wereld bezeffen moeijlijk, hoe eene rijke, in zoo velen opzigte belangrijke natie zoo vrijwillig in haar verderf snelt; hoe hartstogt en dweperij, die haren oorsprong genomen hebben in een door de gebrekkelijkheden des ouderdoms verzwakt hersengestel, zonder eenige hoop op eenen goeden uitslag, zoo veel voorspoeds in de waagschaal brengen.

Het eind der aanspraak, waar de Ministers aankondigen, dat, onder hulp der goddelijke voorzienigheid, Groot-Brittannië met eer en voorspoed uit dit worstelperk zal uittreden, beantwoordt de Moniteur aldus:

Groot-Brittannië zal dit worstelperk met eer en voorspoed uittreden. De Ministers zegven het; maar 'er is in Engeland niemand, die het gelooft. Eerst heeft Engeland gestreden voor België, 't welk alleen aan hetzelve Hollands bondgenootschap verzekeren kon, en men heeft gezien, of het dit worstelperk met eer en voordeel verlaten heeft. Naderhand heeft het zijnen invloed over het grootste deel der kusten van de Middellandsche Zee verloren. Wij willen al het geen wij denken niet zeggen; maar het is gemakkelijk te zien, welke de uitslag zijn zal van den strijd, dien het onvoorzigtig genoeg is, te willen voorzetten. De vrede zal eenmaal komen; want haat en andere kwaadwillige hartstogten zijn van korten duur, en bij eene natie, die veerkracht bezit, behoudt het gezond verstand vroeg of laat de overhand boven de grilligheden van het gezag. Doch alsdan zullen gebeurtenissen van zulk eenen aard hebben plaats gehad, dat Engelands gewigtigste bezittingen, de voornaamste bron van deszelfs rijkdom, zonder bolwerk blijven zullen, even als het zich, na de vierde coalitie, zonder bolwerk aan de Elbe bevonden heeft.

Na de aanspraak bij de opening van het Parlement, gaat de Moniteur voort, om ook de overige gewigtige Engelsche berigten, voorzien van aanmerkingen, medetedeelen. De eerstvolgende dier noten betreft de kapitulatie van Madera, 't welk (*gelijk wij gemeld hebben,*) op den 26 December aan de Engelschen is overgegeven, hoofdzakelijk op voorwaarden, dat het eiland en alle staatseigendommen op hetzelve terug gegeven zullen worden, wanneer Portugal weder in den vorigen toestand hersteld zal zijn; en voorts, dat de bijzondere eigendommen, de godsdienst en de staatsinrigting geëerbiedigd zullen worden.

Deze kapitulatie, zegt de Moniteur, geeft de volkomenste opheldering omtrent de wijze, waarop Z. Britsche M. deszelfs bondgenooten denkt te behandelen. Waarom begint hij met Madera te vermeesteren? Is het om aan den Prins van Brasiliën *eene vermeerdering van magt en luister* te verzekeren, dat hij hem eene der bezittingen, die hem nog overbleven, ontneemt? Indien hij hem als zijnen bondgenoot beschouwt, waarom vertrouwt hij hem dan niet de bewaring van Madera? Vreest het Engelsch Ministerie, dat Frankryk zich van dat eiland meester make? Het zal zulks misschien zeggen, maar het gelooft het niet. Het is op het oogenblik, dat Z. Britsche M. Madera aan zijnen bondgenoot ontneemt, dat hij voor hem de *bescherming der goddelijke voorzienigheid durft inroepen* .... Als men gadeslaat, wat te Londen gebeurt, en wat men aan het Parlement durft zeggen, zou men bijna denken, dat geheel Engeland de hulp van Doctor *Willis* noodig heeft.

De verdere aanmerkingen van ons officiëel blad betreffen de verhandelingen van het Parlement in deszelfs eerste zittingen. Het was de Graaf van *Galloway*, die, op den 21 Januarij, in de kamer der Lords het gewone dank-adres op 's Konings aanspraak voorsloeg. Na met verschillende woorden herhaald te hebben het geen in die aanspraak voorkomt, en 'er te hebben bijgevoegd, dat hij uit plaatselijke kennis voorzag, dat geene minnelijke schikking met Noord-Amerika mogelijk zijn zou, en hij dus blijde was vernomen te hebben, dat Zijner Majesteits Ministers geene inschikkelijkheid aan den volk meer betoonen willen, zeide de Graaf, dat hij den voorgeslagen vrede met Frankryk niet anders dan als een gewapend bestand beschouwen kon. Het is hierop, dat de Moniteur de onderstaande woot laat volgen:

In al het geen de tegenwoordige Ministers van Engeland zeggen, of doen zeggen, is niet de minste zweem van staatkunde noch van gezond verstand. Zij geven voor, geen gewapend bestand te willen, en zij schreeuwen over de nadeelige uitwerkselen van den vrede van Amiens. Maar voor wien is een gewapend bestand nadeelig? voor Frankryk. Voor wien is het voordeelig? voor Engeland.

Voor wien is de vrede van Amiens voordeelig geweest? voor Engeland; voor wien nadeelig? voor Frankryk. 'Er is geen man van verstand, die deze waarheden niet erkent.

Vertrouwende op den vrede van Amiens, werd de expeditie naar St. Domingo gedaan. De oorlog werd hervat, en deed, tot groote schade van Frankryk, die onderneming mislukken.

Marseille, Bordeaux, Nantes, St. Malo, Duinkerken, overdekten de zee met hunne schepen. Die schepen werden grootendeels de prooij der Engelschen, en het verlies van meer dan honderd millioenen kapitaal bragt den laatsten slag toe aan de Fransche kooplieden, die door de gebeurtenissen der omwenteling reeds uitgeput waren. Het geen wij hier zeggen is zoo waar, dat te Marseille, te Havre, te Duinkerken slechts één kreet is: of een vaste vrede, of een nadrukkelijke oorlog; want het grootste ongeluk, welk aan Frankryks koophandel kan overkomen, is één gewapend bestand.

Niet alleen beging Frankryk twee hoofd-misslagen door de onderneming op St. Domingo te beginnen, en aan de kooplieden tegelaten, hun vermogen aan dien bedriegelijken vrede te vertrouwen, maar het bragt ook verkeerdelijk zijne armee op den voet van vrede. Meer dan 200 duizend man keerden naar hunnent terug, en, toen naderhand Engeland den oorlog verklaarde, indien dit besluit, in plaats van een slap van herstocht en van zwakheid der Engelsche regering te zijn, een met het vaste land eenstemmig beraamde en berekende maatregel geweest ware, zou Frankryks lot gevaar gelooopen hebben. Maar de derde coalitie werd eerst twee jaren daarna zamengesmeed, en Frankryk had in die twee jaren den tijd, om zijn leger weder volzellig te maken, en zich in staat te brengen, om die derde coalitie met éénen slag ter neer te vellen.

Wat zou dan voor Frankryk het gevolg zijn van eenen twee- of drie-jarigen vrede, of, zoo als de Engelschen het noemen, een gewapend bestand? Het zou een vrede zonder koophandel zijn; want welk Fransch kapitalist zou, op de trouw van Engelands tegenwoordig Ministerie, een eenig schip in zee durven zenden? Het zou een vrede zonder zekerheid zijn; want de Fransche armee zou niet wel anders kunnen doen, dan over den Rhyn terugkomen; 800 duizend man, die thans onder de wapenen zijn, zouden tot 300 duizend gebragt worden, om dat geen armee op den voet van vrede talrijker zijn kan, daar zij haar eenig onderhoud moet vinden in de binnenlandsche geldmiddelen. En bijaldien, na zulk eene vermindering de armee, terwijl de natie geen voordeel uit den koophandel getrokken had, Engeland op nieuw ten aanval kwam, en dat deszelfs aanval gepaard ging met het vormen eener vijfde coalitie, welk zou dan de toestand van Frankryk zijn? De weinige Fransche schepen, die in zee gestoken mogten zijn, zouden genomen worden; men zou met overhaasting de armee weder op de been moeten brengen; het geen thans op het vaste land bestist is, zou van voren af aan weder te bestisten zijn. Met waarheid kan men dus zeggen, dat een kortstondige vrede voor Engeland voordeelig is, en voor Frankryk verderfelijk worden kan. Doch het doorzigt van het Londensch kabinet reikt zoo verre niet; en de nevels van den Theems beletten het te zien, het geen geheel het verstandig Europa ziet. Welk besluit moeten wij echter uit het gezegde opmaken? Dat een vrede, die voor Frankryk de waarschijnlijkheid niet oplevert, dat hij van lange duur zijn zal, voor hetzelve verraderlijk en vernielend wordt, en dat integendeel het geen de Londensche Ministers een gewapend bestand noemen, voordeelig voor Engeland zijn zou.

De Hertog van *Norfolk* verzette zich tegen het adres, en wilde, dat ten minste in hetzelve niet gerept mogt worden van de expeditie tegen Koppenhagen, als omtrent welke hij zijn oordeel moest opschorten, tot dat de noodige bewijsstukken aan de kamer overgelegd, en gebleken zou zijn, of Denemarken werkelijk in een vijandelijk verbond tegen Engeland getreden ware.

Lord *Sidmouth* (Heer *Addington*) ondersteunde den Hertog, doch stelde het uiten van zijn gevoelen omtrent de expeditie tegen Koppenhagen niet uit tot de ontvangst van nadere opheldering, maar ontzenuwde met zeer veel redeneerkracht al het geen ter verontschuldiging dier bloedige onderneming gezegd is.

De Graaf van *Aberdeen* daarëntegen keurde het dank-adres goed.

Lord *Grenville* was van het gevoelen des Hertogs van Norfolk.

Lord *Hawkesbury* verdedigde de Ministers, en wel in de eerste plaats, ten aanzien van het weigeren van opheldering omtrent de wijze, waarop zij ter kennis van de geheime artikelen des traktaats van Tilsitt geraakt waren. De Ministers, zeide hij, kunnen niet zeggen, hoe en door wien zij hunne berigten gekregen hebben, om dat zij daar door niet alleen dien weg voor altoos sluiten zouden, maar ook het leven in gevaar stellen van hun, die die narigten hebben medegedeeld. Het is hierop, dat de Moniteur de navolgende aanmerking maakt:

Dit verdient opmerking, om dat het een kabinets-lid is, dat spreekt. Gij onderhoudt dan gemeenschap met verraders, en weet nog niet, welk vertrouwen men aan eenen verrader geven moet? De ligtgeloovigheid van het Engelsch gouvernement, deszelfs vertrouwen in verraders van allerlijën aard, zijn onbegrijpelijk; wij zijn gemagtigd, om aantekondigen, dat weinige maanden verloopen zullen, of Europa zal daar van nieuwe bewijzen erlangen. Maar tog die verrader, wie hij dan ook zij, moet u arti-

kelen gezonden hebben, indien hij inderdaad iets zenden kon; en die artikelen geeft gij niet.

In den verderen loop van zijne redevoering zegt Lord *Hawkesbury*, dat Frankryk aan het Portugeesch Gouvernement heeft voorgeslagen, om eene gemeene zaak met het vaste land tegen Engeland te maken, en de Portugeesche vloten met die van Spanjen, Frankryk en Denemarken te verëenigen. Hieröp merkt de Moniteur aan:

Dit is al te ongerijmd, en daarenboven letterlijk valsch.

De Lord-Minister eindigt met als eene reden, waarom men de Rusfische vloot te Kroonstad niet gelijkrijdig met Koppenhagen heeft aangetast, optegeven, dat dit niet noodig was, naardien die vloot nog in lang niet gereed kon zijn, en daarënboven in Rusland misnoegen heerschte over zekere artikelen van den Tilsitter vrede, het geen eene minnelijke schikking met dat rijk nog niet onmogelijk scheen te maken. Dit voorgeven wordt in ons officieel blad aldus beantwoord:

Welk eene armzalige reden! wie heeft u belet het Russisch eskader onder beslag te nemen, tot dat het Russisch kabinet de berigten, door den verrader gegeven, weerlegd zou hebben. Maar, zegt gij, het traktaat van Tilsit had de Russische natie misnoegd gemaakt: hoe weinig blijft gij u gelijk! indien dit zoo was, erkent dan, dat het de Koppenhager expeditie is, die tot zelfs den laatsten nwer aanhangers te Petersburg de oogen geopend, en de veröntwaardiging, waarmede de Deenen bezield zijn, aan het Russisch volk heeft medegedeeld. Het decreet van beschuldiging tegen het tegenwoordig Ministerie ligt reeds geheel in dit één gezegde van Lord *Hawkesbury*; want dit gezegde beteekent, dat, zoo al de Keizer van Rusland in verbintenissen getreden ware, strijdig met de belangen van Engeland, de Engelsche partij in Rusland zoo sterk was, dat hij die niet zou hebben kunnen uitvoeren. De expeditie van Koppenhagen heeft alles geschikt, alles overëengebragt, alles vereffend. Waarlijk, de bekentenissen zijn naïf.

Behalve deze gewigtige aanmerkingen, in het officiëel blad van den 2 Februarij medegedeeld, leest men nog, in het nommer van den volgenden dag, het onderstaande, ter opheldering van het geen in een dier noten omtrent de verklaringen van het Weener Hof gezegd is:

De Koning van Engeland beklaagt zich, in zijne boodschap aan het Parlement, dat het Weener-hof hem den Oorlog heeft gedeclareerd, zonder deszelfs beweeggronden te doen kennen, of grieven op te geven. Daar er in die boodschap verscheiden ongegronde voorgevens zijn, onderstellen wij, dat zij ook hierin onnaauwkeurig is. Zie hier eenige zinsneden, letterlijk getrokken uit de depêches van het Weener-hof, welken wij moeten geloven door deszelfs Minister ter kennis van het Kabinet van Londen gebragt te zijn.

„ Het Hof van Londen heeft niet geantwoord, dan door de weigering der Russische bemiddeling, weigering al nog bevestigd door de Expeditie op Seeland, (in Deenmarken); een maatregel van inbreuk op de regten der neutrale Mogendheden, en vergezeld van officiëele declaratiën, die regelregt aanliepen tegen de beginselen, door de andere groote Hoven aangenomen . . . . . Dat het Hof van Londen opregtelijk den wil verklare om in onderhandelingen te treden over den Zee-vrede, op grondslagen, strokende met de belangen der Mogendheden, die daarin deel te nemen hebben, en dat, als voorloopig blijk van deszelfs intentiën ten dien opzigte, hetzelve niet weigere, volkomen terug te komen op de vijandlijke maatregelen, door hetzelve tegen het Deensche Hof genomen, mitsgaders op de Declaratiën, met welken het die gepaard heeft."

Het is, (vervolgt de Moniteur,) gewis onmogelijk, om grieven op eene stelliger wijze uit te drukken. Zoo het Kabinet van Londen niet geweten heeft, waarover het Weener-hof zich beklaagde, is het ongetwijfeld, dat het daarvan wel onkundig heeft willen zijn.

I T A L I E N.

Napels *den* 18 *Januarij.*

De verbetering der opvoeding blijft aanhoudend eene der hoofdzorgen van onzen Koning uitmaken, en Z. M. schijnt besloten te hebben, om een aantal der kloosters-gebouwen, die zoo menigvuldig in dit koningrijk aanwezig zijn, in scholen te doen hervormen. Volgens een koninklijk decreet van den 12 dezer moeten, in zoodanige kloosters of andere geschikte gebouwen binnen deze hoofdstad, nog twaalf scholen geopend worden, alwaar de jeugd kosteloos onderwijs zal genieten. Aan het huis *dell Annunziada* heeft Z. M., tot gemoetkoming in deszelfs oogenblikkelijke behoeften, een jaarlijksche inkomst van 25 000 dukaten geschonken. Voorts heeft de Koning bepaald, dat geene vervreemding of verpanding van kerkelijke goederen zal mogen geschieden, zonder hoogstdeszelfs goedkeuring, op de verëischte wijze verzocht en verkregen.

D U I T S C H L A N D.

Hanover *den* 26 *Januarij.*

In ons gewezen Keurvorstendom is uit Parys een bevel ontvangen, hetwelk zeer veel opmerking baart, alzoo het duidelijk met de nog onbekende bestemming van ons land in betrekking staat. Het gelast, namelijk, de slooping der Hanoversche vestingen. Men verzekert, dat deze order den 21 December, door eenen Fransch-Keizerlijken kabinets-courier, alhier aangebragt is. Van Nienburg zijn reeds verscheidene tot de kruiwagen gedestineerden, op wagens, naar Hamelen overgebragt, om bij deze slooping, welke in den tijd van drie weken geëindigd moet zijn, gebruikt te worden. Naar men zegt, zal men zelfs de rots, waarop de vesting gelegen is, met kruid doen springen.

ZEE- RIVIER- SCHEEPS- en WEDER-BERIGTEN.

In den hevigen storm, die met eenen fellen vorst en jagtsneeuw, tusschen den 10 en 12 dezer te Koppenhagen woedde, hebben verscheidene inwoneren van Dragoe, op Amack, het leven verloren, doordien zij eenige op Saltholm gestrande schepen te hulp komen wilden. Een hunner booten, waar op zich vier man bevonden, is omgeslagen, en zij allen zijn verdronken. Eenigen van deze booten zijn op de klippen van Saltholm vastgeraakt, alwaar zij, gedurende 48 uren, geene hulp bekomen konden, zoo dat de equipagiën, gedeeltelijk door koude en gedeeltelijk door honger, omgekomen zijn.

In den nacht van den 17 op den 18 Januarij, werd door twee van Moën uitgezondene vischersbooten een brikschip, hetwelk eene mijl van 't land ten anker lag, geënterd en genomen. Daar zich nu geene papieren aan boord van hetzelve bevonden, en de Kapitein, die Engelsch en Duitsch spreekt, zich zelven in zijne opgave tegensprak, werd het schip, door den tegenwoordig zijnde Onder-Luitenant *Langemarck*, naar Koppenhagen gebragt. De bouw van het schip, als ook de lading, doet vermoeden, dat het een Engelsch vaartuig zij; zoo dat het zeer waarschijnlijk is, dat het voor goeden prijs verklaard zal worden.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 3len Februarij waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconf., jouisf. van 22 Sept. 1807, 86 fr. 30 c. *Idem*, jouisf. van 22 Maart 1808, 83 fr. 75 c. Aktiën van de Fransche Bank, 1260 fr. 0 c.

SPECTACLE FRANÇAIS à UTRECHT.

Le public est averti que l'ouverture de la salle provisoire de spectacle à Utrecht aura lieu incessamment; on peut même retenir des places pour la première représentation, au bureau de l'administration, depuis onze heures jusqu'à une heure après midi.

NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG van den HAAG.

In de Koninklijke Fransche Comedie Zaal.

Op HEDEN, Dingsdag, den 9 Februarij 1808, (onder Directie van *W. Bingley*,) FAETON OF DE ROEKELOOZE STOUTHEID, (anders genaamd *de Val van Faëton*,) groot en zeer heroemd Treurspel van den grooten Nederlandschen Dichter *J. van Vondel*, versierd met al deszelfs expresselijk daartoe vervaardigde nieuwe Decoratiën, Vliegwerken, Vertooningen, Costumes en verder groot Spectakel, nooit hier vertoond, waarin de Rol van *Febus* door *Bingley* zal vervuld worden. Gevolgd van: DE LOTERIJ-BRIEFJES OF DE BEDROGEN SCHOENLAPPER, vrolijk Blijspel.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Minister van Finantiën van Z. M. den Koning* brengt, bij deze, ter kennisse van de belanghebbenden, dat het Hoogstgedachte Zijne Majesteit behaagd heeft, bij Besluit van den 28 Januarij jongstleden, te bepalen, dat alle inschrijvingen, als Werkmeesteren in Gouden en Zilveren Werken; bij eenige Keurkamer sedert het emaneeren der Wet van den 11 Maart 1807, tot den 1 Januarij 1808, zonder het afleggen van het bij de Wet vereischte Examen verkregen, geen effect zullen forteeren, voor dat hetzelve Examen zal zijn afgelegd.

Wordende derhalve alle die genen, welke, bij het arresteeren der Wet van den 11 Maart 1807, geene Werkmeesteren zijn geweest, en zich in het geval mogten bevinden, om zonder voorafgaand Examen, binnen den voorschreven termijn van 11 Maart 1807, tot primojanuarij 1808, bij eenige Keurkamer als Werkmeesters in Gouden Zilveren Werken te zijn ingeschreven, bij deze aangemaand, om zich als nog, ingevolge de Bepalingen der Wet van 11 Maart 1807, tot het afleggen van het gevorderd Examen aan te bieden; hebbende de Minister de respectieve Keurmeesteren op hunne responsabiliteit doen gelasten, om tot even zoo lange de Meestertéekens onder hunne bewaring ter Keurkamer te houden, en de reeds afgegevene weder op te eischen, en intusschen geene Gouden en Zilveren Werken, met het Meesterteeken van zoodanige *onbehoorlijk* geadmitteerde Werkmeesters voorzien, te Keuren en af te geven, op pœne van vervallen te zijn in de Boete, bij Artikel 42 der meergemelde Wet van 11 Maart 1807 geïpuleerd.

Den Haag, den 2 Februarij 1808.

De Minister voornoemd, GOGEL.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De *Minister van Zijne Majesteit den Koning, tot de Binnenlandsche Zaken*, adverteert bij deze een ieder, welken zulks zoude mogen aangaan, dat alle brieven, adressen en verdere stukken, aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken gerigt, voortaan zullen moeten worden gezonden naar de Stad Utrecht, als zijnde het Bureau van voorsz. Ministerie derwaards verplaatst.

Utrecht, den 8 Februarij 1808. J. H. MOLLERUS.

MINISTERIE van OORLOG.

*** De Kolonel *Gockinga*, Directeur van het 3de Fortificatie-Departement, zal, op den 11 Februarij aanstaanden, des voordemiddags ten 10 uren, ten huize van den Kastelein *Cryne*, te Lenth, in het openbaar, uitbesteden: het leggen van een Dwars-Krib in de Rivier de Whaal, even beneden de Stad Nymegen; mede het adsecuteeren van den Heerschen Bandyk aldaar, waar van de Bestekken ter plaatse der Besteding reeds ter lezing liggen; zijnde verdere informatiën te bekomen bij den Heer Luitenant-Ingenieur *van der Wyck*, in garnizoen te Nymegen.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** De *Gebroeders van Cleeff*, 's Konings Boekverkoopers, in den Haag, hebben, van Maandag den 1 tot Zaturdag den 6 Februarij 1808, voor *de Koninklijke Bibliotheek en het Ministerie van Justitie en Politie*, ontvangen *drie* Exemplaren van ieder der navolgende uitgekomen Werken:

Schmid, Beknopte Handleiding voor Leeraars enz., door *Goede*, groot 8°.; te Rotterdam, bij *C. van den Dries en Zoon.*

Liberius Vindex Larvatus aan den Eerwaardigen Heer P. van der Breggen Paauw, groot 8°.; te Leyden, bij *D. du Mortier en Zoon.*

Almanak ten diensten der Zeelieden voor 't Jaar 1808, groot 8°.; te Amsterdam, bij de Wed. *G. Hulst van Keulen.*

Euangelische Gezangen, enz., op vier Stemmen, door *Nieuwenhuyzen*, in 12°.; te Amsterdam, bij *J. Allart.*

Reddergius, De Geschiedenis van Mozes voor Kinderen, in 12°.; bij denzelfden.

Egeling, Leerrede bij de Eerste Verjaring van de Ramp, welke Leyden trof op den 12 *Januarij* 1807, groot 8°.; te Leyden, bij *A. en J. Honkoop.*

Verhalen, Geschiedenissen, Zedespreuken en Gedichten, door een Gezelschap jonge Juffrouwen, 2de Deel, groot 8°.; te 's Hage, bij *Immerzeel en Comp.*

Curtii Sprengel Historia rei herbariæ, 1e Vol.; groot 8°.; te Amsterdam, bij *'t Kunst- en Industrie-Kantoor.*

Bij 't Afsterven van S. F. J. Rau, door *P. van Ameron*, groot 8°.; te Leyden, bij *Herding* en *du Mortier en Zoon.*

MAAND- EN WEEK-BLADEN.

Elegantia, of Tijdschrift van Mode en Smaak, voor *Januarij* 1808.
Bibliotheek van Theologishe Letterkunde, No. 1.
Hedendaagsche Vaderlandsche Bibliotheek, No. 1.
Magazijn van Algemeen Belang, 1ste Deel, 2de Stuk.
Bijdragen tot het Schoolwezen, 8ste Deel, 1ste Stuk.
Boekzaal der Geleerde Wereld, 186ste Deel, 1ste Stuk.
Weekblad van en voor de Jeugd, No. 6.
Amstels Schouwtooneel, No. 5.
Salomo, No. 54 en 55 en Tijtel.
Melanges Historiques, feuilles A et B.
Amsterdamsche Mercurius, 2de Deel, 1ste Stuk.
Algemeene Konst- en Letter-Bode, No. 6.
Naamlijst der Getrouwden en Overledenen binnen Rotterdam, voor *Januarij* 1808.
——— *Middelburg*, voor *December* 1807.
——— *'s Hage* 1808.
Schouwburg van In- en Uitlandsche Letter- en Huishoudkunde, groot 8°.; No. 1.
Bulletin Littéraire et Typographique, prem. année, No. 1.
Schiedamsche Courant, No. 14 à 16.
De Bijenkorf, No. 41.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

, De Ondergeteekende *Substituut-Fiskaal der Middelen te Lande, over het Ressort Delft*, doet bij Openbare Edicte in Persoon Dagvaarden *Cornelis van Cers*, Burger en Inwoonder, mitsgaders gepatenteerd Jagt- of Veldsl ger binnen deze Stad, doch thans voortvlugtig, omme te Compareeren voor Heeren Schepenen der Stad Delft, tegens Woensdag den 10 Februarij 1808, voormiddags ten tien uren precies, ofte bij continuatie tegen den eersten Regtdag daaraanvolgende; ende zulks ten einde te aanhooren zoodanigen Eisch en Conclusie, mitsgaders verzoek of verzoeken Crimineel, als de ondergeteekende, R. O., tegen hem Gedaagde bij Edicte zal willen doen en nemen, zich daartegen te verantwoorden, en voorts te Procedeeren als naar regten, ter zake, dat hij Gedaagde in Persoon zich niet heeft ontzien, om in de maand Meij laatstleden Kalveren te slagten, welke niet verimpost waren geworden, waar door hij Gedaagde in Persoon niet alleen de inkomsten van het Rijk verkort, maar ook bovendien zich aan Meineed heeft schuldig gemaakt.

Delft, den 29 December 1807. C. VAN DER GOES.

, Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van zekene opene brieven van een Mandament van dagvaarding, met de Clausule van Edicte *ad valvas Curiæ*, van den Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, in dato den 22 Januarij 1808, geïmpetreerd bij den *Advokaat-Fiskaal-Generaal des Konings* over evengemelde Middelen; (als daartoe bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29 September 1807, speciaal geautoriseerd,) door mij Ondergeteekenden, eersten gezworen Exploicteur van den Raad ter Judicature over meergemelde Middelen, na voorgaande Klokkeslag, bij openbare Edicte *ad valvas Curiæ*, uit den naam ende van wegen Zijne Majesteit den Koning zijn gedagvaard, alle en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het Smak-Schip *de twee Gezusters*, gevoerd bij Schipper *Hendrik Gerhardus*, op den 15 Augustus 1807, op stroom in 't Vlie ingeklaard, en deszelfs Lading, bestaande in:

Drie-en-dertig Pijpen Wijn, gemerkt met twee in elkander loopende driehoeken 26 à 58.
Zeventien Oxhoofden dito, gemerkt VE aan elkander 59 à 75.
En vijf-en-twintig Vaten Arak, 1 à 25, gemerkt als voren.
Drie Pijpen Wijn, gemerkt A 1 à 3.
Twee Vaten dito, gemerkt B 4 à 5.
En drie Oxhoofden, en één Pijp Wijn, gemerkt C. 6 à 9.
Een-honderd-een-en-dertig Balen Koffij.
En een Vat dito, gemerkt K C. No. 134 à 141 en 143 à 266.
Veertig Vaten Suiker, gemerkt R.R. No. 1 à 40.
Twintig Vaten dito, gemerkt L 1 à 20.
Vijftig Balen Koffij, gemerkt MD aan elkander, daar onder een P omvat door een vierkant. B.
Zes-en-dertig Balen Cacao, gemerkt M, daar onder een P omvat door een vierkant, No. 1 à 36.
En een klein Kistje Materiaal, gemerkt H, omvat door een vierkant, No. 1.

Te Compareeren, ofte gemagtigden te zenden, op Vrijdag, zullende zijn den 12 Februarij 1808, des voormiddags de Klokke 12 uur, voor meergemelden Raad alhier in den Haag, omme te aanhooren zoodanige Eisch en Conclusie, als de Vertooner R. O., ter zake voorsz., als dan zal willen doen en nemen, daarop te antwoorden, en voorts te Procedeeren als naar regten.

Aldus gedaan van de Puije van voornoemden Raad, in den Haag, den 27 Januarij 1808.

Den Haag, den 28 Januarij 1808. H. B. VERBUYS.

, Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van zekere opene Brieven van een Mandement van Dagvaarding, met de Clausule van Edicte *ad valvas curiæ*, von den Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, in dato 22 Januarij 1808, geïmpetreert bij den *Advokaat-Fiskaal-Generaal des Konings*, over even gemelde Middelen (als daartoe bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29 September 1808, speciaal geautoriseerd,) door mij ondergeteekenden, eersten gezworen Exploicteur van den Raad ter Judicature over meergemelde Middelen, na voorgaande Klokkeslag, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, uit den naam ende van wegen Zijne Majesteit den Koning zijn Gedagvaard, alle en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame, of ten beschutte van het Schip *Morgerster*, gevoerd bij Schipper *Jouke Teunis van Dyk*, op den 15 Augustus 1807, op stroom in Texel ingeklaard, als komende van Droback, en deszelfs Lading, bestaande in

97. Vaten ruwe Suiker, gemerkt M gesloten in een hart en daarboven een 4 1/36. transito.
1 En M. gesloten in een hart 1/1. transito.
Vier Kisten Indigo ꟼ-K// 1. a 4.
18 halve Ceroenen dito, gemerkt E gesloten in een vierkant, door welkers bovenste punt een O 30. a 56.

Dertig Balen en zeven Vaten Koffij, en nog vier Balen Koffij, gemerkt allen met een driehoek, waar door een streep 42/43. 46/57. 97/150, en eindelijk tien Vaten ruwe Suiker, gemerkt S, waar door een omgekeerde Z 1/14; te compareeren, ofte Gemagtigden te zenden, op Vrijdag, zullende zijn den 12 Februarij 1808, des voormiddags de Klokke 12 uur, voor welgemelden Raad alhier in den Haag, omme te aanhooren zoodanige eisch en conclusie, als de Vertoner R. O., ter zake voorsz., als dan zal willen doen en nemen, daar op te antwoorden, en voorts te Procedeeren als naar Regten.

Aldus gedaan van de Puije van voornoemden Raad, in den Haag, den 27 Januarij 1808.

Den Haag, den 28 Januarij 1808. H. B. VERBUYS.

, Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van zekere opene Brieven van een Mandement van dagvaarding, met de Clausule van Edicte *ad valvas Curiæ*, van den Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, in dato den 22 Januarij 1808, geïmpetreerd bij den *Advokaat-Fiskaal-Generaal des Konings* over evengemelde Middelen (als daartoe bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning van den 29 September 1807, speciaal geauthoriseerd,) door mij Ondergeteekenden, eersten gezworen Exploicteur van den Raad ter Judicature over meergemelde Middelen, na voorgaande Klokkeslag, bij openbare Edicte *ad valvas Curiæ*, uit den naam ende van wegen Zijne Majesteit den Koning zijn gedagvaard, alle en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het Schip *Treue*, gevoerd bij Schipper *Aldert Andries Potjer*, op den 14 Augustus 1807, op stroom in Texel ingeklaart, als komende van Droback, en deszelfs Lading, bestaande in:

211 Oxhoofden Wijn, gemerkt T, met een driehoek aan deszelfs onderste gedeelte, 9 1/35 en M 1/211.
Een Vat Brandewijn, gemerkt M.
En een Vaatje Zwavel, gemerkt M.

Te Compareeren, ofte gemagtigden te zenden, op Vrijdag, zullende zijn den 12 Februarij 1808, des voormiddags de Klokke 12 uur, voor meergemelden Raad alhier in den Haag, omme te aanhooren zoodanige eisch en conclusie, als de Vertooner R. O., ter zake voorsz., als dan zal willen doen en nemen, daarop te antwoorden, en voorts te Procedeeren als naar regten.

Aldus gedaan van de Puije van voornoemden Raad, in den Haag, den 27 Januarij 1808.

Den Haag, den 28 Januarij 1808. H. B. VERBUYS.

, Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van een tweede Mandament met de Clausule van Edicte *ad Valvas Curiæ*, gedepecheerd op een Acte van Default, beide in dato 22 Januarij 1808, van den Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, geïmpetreerd bij den *Advokaat-Fiskaal-Generaal des Konings*, over evengemelde Middelen, (als daartoe bij besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29 September 1807, expresselijk geauthoriseerd,) door mij ondergeteekenden, eersten gezworen Exploicteur van den Raad ter Judicature over meergemelde middelen, na voorgaand Klokkeslag, bij openbaren Edicte *ad valvas curiæ*, uit den naam ende van wegen Zijne Majesteit den Koning zijn gedagvaard, alle en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het Sloep-Schip *Hendrina Maria, Adriana Maria* of *Anna Maria*, bevorens genaamd *Erwartung*, met deszelfs toebehooren, gevoerd bij Schipper *Marynus Verboom*, en Stuurman *George Rieper*, op den 4 December 1807, te Zierikzee binnengekomen, en op den 5 daaraanvolgenden ingeklaard, als komende van Stavanger, te Compareeren ofte Gemagtigden te zenden, voor gemelden Raad alhier in den Haag, op Vrijdag, zullende zijn den 12 Februarij 1808, des voormiddag de klokke 12 uren, omme te zien wijzen het verder profijt van den voorsz. Defaulte.

Aldus gedaan van de Puije van voornoemden Raad, den 29 Januarij 1808.

H. B. VERBUYS.

VERKOOP van AANGEHOUDEN GOEDEREN.

, Van wege het *Ministerie van Finantiën*, zullen eerstdaags, door den Vendumeester der Convooijen en Licenten te Amsterdam en Rotterdam, respectievelijk worden Verkocht de navolgende Goederen, als eene kwantiteit van circa

2058	Vaten Suiker.	
712	Balen	Koffij.
115	Vaten	
54	Kisten	Indigo.
3	Ceroenen	
14½	Ceroenen	
3	Kisten	Kaneel.
21	Pakken	
15	Kassen Spermaceti.	
1	Kasje	Kastor-Olij.
2	Kisten	
14	Tobbetjes	Campher.
20½	Kisten	
18	Kisten	
1	Kasje Olij Recin é.	
2	Balen Curaçao-Schillen.	
203	Balen Lijwaten.	
2	Kistjes	Muscus.
1	Kastje	
524	Fusten	Wijn.
60	Vaten	
211	Oxhoofden	
2	Kisten geconfijte Gember.	
1	Kist Slijpsel.	
3	Kisten	Arak.
25	Vaten	
27	Vaten Alluin.	
20	Vaten Staal.	
100	Ceroenen Cortex China.	
50	Balen Peper.	
7	Pakken oude Kleederen.	
1	Stuk Brandewijn.	
1	Vat Zwavel.	
36	Balen Cacao.	
100	Vaten	Tabak.
1	Monster Vat	
209	Ceroenen Bittere	Amandelen.
53	dito Zoete	
44	Kisten Rhabarber.	
6	Vaten Tamarinde.	
12	Kisten Columbo.	
2	Kisten Terra Japonica.	
4	Last Gele Aarde.	
550	Kisten Blik.	
20	Balen Oost-Indische Goederen.	
7	Balen Galnoten.	
5	Balen Divers, en	
	Eenig ledig Fust.	

Zullende de precise dag dezer Verkoopingen nader door de Couranten worden bekend gemaakt.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.